

Henryk Konwiński

Zaliczany do wąskiego grona tych najbardziej znanych i cenionych tancerzy, choreografów i reżyserów ma na swoim artystycznym koncie ponad pięćdziesięcioletnią obecność na naszych scenach. Bez wątpienia jest krajowym rekordzistą w ilości przygotowanych opracowań choreograficznych i wyreżyserowanych przedstawień operowych i operetkowych. Bogaty dorobek choreograficzny Konwińskiego obejmuje niemal wszystkie pozycje baletu klasycznego m. in. *Jezioro łabędzie*, *Coppelia*, *Don Kichot*, *Dziadek do orzechów*, *Córka źle strzeżona*, *Hranasie*, *Romeo i Julia* oraz bardzo wiele opracowań do muzyki współczesnej realizowanych na wszystkich bez wyjątku krajowych scenach muzycznych. Jako choreograf debiutował w studenckim Teatrze „Nurt” gdzie współpracując z Januszem Nyczakiem zrealizował prapremierę *Operetki Gombrowicza*.

W 1971 roku przygotowuje na scenie Opery Śląskiej w Bytomiu układ choreograficzny *Nocy Walpurgii w Fauście* Gounoda, co okazało się początkiem wieloletniej współpracy z tym teatrem. Pierwszym pełnospektaklowym baletem jaki w Bytomiu zrealizował była polska premiera *Stworzenia świata* do muzyki Pietrowa wystawiona w 1974 roku. Pierwszy wprowadził na nasze sceny balet *Carmen* do muzyki Bizeta – Szchedrina. Jest też autorem jednoaktowego baletu *W górę – w dół* i *Baletów tatrzańskich* do muzyki Wojciecha Kilara, oraz baletowej adaptacji opery *Hrabina S. Moniuszki* i *Symfonii g – moll* A. W. Mozarta.

Swoją reżyserską pasję zaczął realizować na scenie Opery Śląskiej w Bytomiu gdzie 1978 roku wyreżyserował interesującą inscenizację *Traviaty*, która przez wiele lat utrzymała się w repertuarze. Kilka miesięcy później wystawia demoniczną *Salome* Richarda Straussa, po której krytycy pisali: “demonstruje skalę swego sugestywnego talentu jako reżyser i choreograf obdarzony ogromną inwencją i bogactwem środków wyrazu”. Później wyreżyserował: *Straszny dwór* Moniuszki, *Ernaniego* i *Rigoletto* Verdiego, *Madame Butterfly* Pucciniego, *Giocondę* Ponchiello. Nie stronił też od lżejszej muzy, czego dowodzi reżyseria: *Zemsty nietoperza* J. Straussa, *Balu w Savoyu* Abrahama i *Hrabiny Maricy* Kalmana. Wiele z jego realizacji zyskało prestiżowe nagrody i miano wydarzeń artystycznych.

Kariere rozpoczął jako tancerz - solista, na scenie Opery Poznańskiej, bezpośrednio po ukończeniu Szkoły Baletowej w Warszawie. Przez wiele lat tańczył repertuar klasyczny, by później, przejść do baletu współczesnego. Jego partnerkami były największe polskie primabaleriny z: Olgą Sawicką, Barbarą Kaczmarewicz i Teresą Kujawą na czele. Artystyczne oblicze Henryka Konwińskiego kształtowali najpierw Feliks Parnel, Stanisław Miszczyk, Witold Borkowski i Conrad Drzewiecki. Później doskonalił swoje umiejętności jako stypendysta Het Nationale Ballet w Amsterdamie i Nederlans Dans Theater w Hadze. Pracował też pod kierunkiem Bejarta w Brukseli oraz Alicji Alonso w Hawanie. Był też przez wiele lat kierownikiem zespołów baletowych w Teatrze Wielkim w Poznaniu, gdzie zrealizował między innymi nowe opracowanie choreograficzne *Romea i Julii* do muzyki Prokofiewa oraz *Epitafium* do muzyki

Henryk Konwiński

© J. Mularzowski

Szeligowskiego. Po Poznaniu jego artystycznym domem stała się Opera Śląska w Bytomiu, z którą współpracował najdłużej, blisko trzydzieści lat. Najważniejsze jego prace na tej scenie to: *Pan Twardowski*, *Córka źle strzeżona*, *Dziadek do orzechów*, *Czar Straussa*. Przez wiele lat współpracował z teatrem Rozrywki w Chorzowie gdzie zrealizował układy choreograficzne do *Skrzypka na dachu*, *Cabaretu*, *Pocałunku kobiety – pająka*. W 2001 roku w Gliwickim Teatrze Muzycznym wyreżyserował i opracował choreograficznie polską premierę musicalu *Oklahoma*. W 2004 roku, z okazji przyjęcia Polski do Unii Europejskiej, na zaproszenie dyrektora Sławomira Piertasa, wziął udział w przygotowaniu choreograficznej wersji *IX Symfonii L.van Betthovena*, w której każdą z części realizował inny choreograf: Emil Wesołowski (*Allegro ma non troppo*), Henryk Konwiński (*Molto vivace*), Teresa Kujawa (*Adagio molto e cantabile*) i Conrad Drzewiecki (*Finale Presto. Allegro assai*).

Oprócz sceny, wielką pasją Henryka są przyjaźnie, w których, jak sam mówi: “najbardziej ceni sobie wierność”, następnie podróże po świecie i wyprawy w Tatry, w których za największe swoje osiągnięcie uważa zdobycie w 1996 roku Kościelca.

MAESTRO

© Adam Czopek
adamczopek@poczta.onet.pl